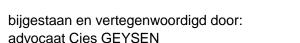
RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN VOORZITTER VAN DE TWEEDE KAMER

ARREST

nr. S/2011/0126 van 4 oktober 2011 in de zaak 1011/0779/SA/2/0735

In zake:

kantoor houdende te 2800 Mechelen, Antwerpsesteenweg 18 bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

verzoekende partij

tegen:

de **GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR van het** departement RWO

bijgestaan en vertegenwoordigd door: advocaat Paul AERTS kantoor houdende te 9000 Gent, Coupure 5 bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

verwerende partij

Tussenkomende partijen :

1. de nv VIA-INVEST VLAANDEREN

bijgestaan en vertegenwoordigd door: advocaat Barteld SCHUTYSER kantoor houdende te 1050 Brussel, Louizalaan 106

en

bijgestaan en vertegenwoordigd door: advocaat Els EMPEREUR kantoor houdende te 2600 Antwerpen, Uitbreidingstraat 2 bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

- 2. de **stad GEEL**, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen
- 3. het college van burgemeester en schepenen van de stad GEEL
- 4. de **gemeente KASTERLEE**, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen

5. het **college van burgemeester en schepenen** van de **gemeente KASTERLEE**

- 6. de **gemeente WESTERLO**, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen
- 7. het college van burgemeester en schepenen van de gemeente WESTERLO
- 8. het college van burgemeester en schepenen van de gemeente OLEN

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 22 april 2011, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het departement RWO van 25 februari 2011, waarbij aan het Agentschap Wegen en Verkeer, afdeling Antwerpen de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend onder voorwaarden voor de aanleg van de Kempense Noord-Zuidverbinding.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en het originele administratief dossier neergelegd. De repliek in feite en in rechte van de tussenkomende partijen betreffende de vordering tot schorsing is vervat in hun verzoekschriften tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 26 juli 2011, alwaar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Hilde LIEVENS heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Thomas RYCKALTS die loco advocaat Cies GYSEN verschijnt voor de verzoekende partij, advocaat Paul AERTS die verschijnt voor de verwerende partij, advocaat Barteld SCHUTYSER en advocaat Kristof HECTORS, die loco advocaat Els EMPEREUR, verschijnen voor alle tussenkomende partijen en de heer Roger VRINDTS, schepen, die verschijnt voor de zesde en de zevende tussenkomende partijen, zijn gehoord.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. TUSSENKOMST

1. vraagt met een op 10 juni 2011 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de tweede kamer heeft vastgesteld, met een beschikking van 4 juli 2011, dat er grond is om het verzoek voorlopig in te willigen en dat de verzoeker tot tussenkomst aangemerkt kan worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO voor wat betreft de behandeling van de vordering tot schorsing.

Met dezelfde beschikking heeft de Raad vastgesteld dat er aan de verzoekende partij tot tussenkomst slechts een voorlopige toelating tot tussenkomst kon verleend worden om in de debatten tussen te komen. De Raad stelde immers vast dat de heer Agentschap Wegen en Verkeer, afdeling Antwerpen, de aanvrager van de vergunning is en niet de verzoekende partij tot tussenkomst. De verzoekende partij tot tussenkomst werd door de Raad uitgenodigd om nadere toelichting te verschaffen met betrekking tot het rechtens vereiste belang waarover zij meent te beschikken om in onderhavige procedure tussen te komen.

Ter openbare terechtzitting van 26 juli 2011 wordt door de verzoekende partij tot tussenkomst meegedeeld, en dit blijkt tevens uit de neergelegde oprichtingsakte, dat de nv Via-Invest Vlaanderen in 2006 werd opgericht door enerzijds het Vlaamse Gewest (49 % aandeelhouder) en anderzijds de (51 % aandeelhouder), met als doel via publiek private samenwerkingsprojecten (PPS) op het vlak van openbare werken in het Vlaamse Gewest een aantal grote projecten te realiseren.

Een van deze projecten is de realisatie van de Noord-Zuidverbinding Kempen, die enerzijds bestaat uit de aanleg van een nieuwe weg tussen Kasterlee en Geel (het doortrekken van de en anderzijds uit de heraanleg van het complex 23 Geel West en de kruispunten van de en met deze op- en afritten, inclusief een nieuwe brug over het Albertkanaal.

De verzoekende partij tot tussenkomst treedt op als opdrachtgever en heeft de gunningsprocedure gevoerd. Verzoekende partij tot tussenkomst is tevens voor 49 % financierder van het project. Uit de voorliggende stukken blijkt overduidelijk dat de verzoekende partij tot tussenkomst zich ten overstaan van derden gedraagt als lasthebber van de vergunningaanvrager, het Agentschap Wegen en Verkeer.

In de beschikking van 4 juli 2011 verleende de Raad aan de verzoekende partij tot tussenkomst een voorlopige toelating om in de debatten tussen te komen en overwoog dat zij diende beschouwd te worden als een derde belanghebbende en als dusdanig haar belang diende aan te tonen.

De beschikking waarbij aan een partij toelating wordt gegeven om in de debatten tussen te komen, heeft echter slechts een voorlopig karakter, zodat de Raad, na studie van de neergelegde stukken, tot heroverweging kan overgaan wat betreft de ontvankelijkheid.

De Raad is van oordeel dat de verzoekende partij tot tussenkomst, als lasthebber van het Agentschap Wegen en Verkeer, dient beschouwd te worden als aanvrager van de vergunning en als dusdanig haar rechtens vereiste belang niet verder dient te bewijzen.

De Raad aanvaardt in hoofde van de verzoekende partij tot tussenkomst minstens een procedureel belang in die mate dat zij de procedurele mogelijkheid moet krijgen, niet alleen om

de verwerende partij te ondersteunen, maar tevens omdat zij als medefinancierder van dergelijk belangrijk project hinder of nadelen kan ondervinden als de bestreden beslissing tengevolge van de ondernomen actie van de verzoekende partijen zou worden vernietigd.

De Raad is daarom van oordeel dat aan definitief toelating kan verleend worden om in de voorliggende procedure tussen te komen.

Op de openbare terechtzitting van 26 juli 2011 doet de tussenkomende partij afstand van het door haar in haar verzoekschrift tot tussenkomst geformuleerd verzoek tot het stellen van een prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof in verband met haar belang op grond van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO.

2.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Geel en de stad Geel, vertegenwoordigd door haar college van burgemeester en schepenen, vragen met een op 26 mei 2011 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de tweede kamer heeft vastgesteld, met een beschikking van 4 juli 2011, dat er grond is om het verzoek in te willigen en dat de verzoekers tot tussenkomst aangemerkt kunnen worden als belanghebbenden in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO voor wat betreft de behandeling van de vordering tot schorsing.

3. Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Kasterlee en de gemeente Kasterlee, vertegenwoordigd door haar college van burgemeester en schepenen, vragen met een op 26 mei 2011 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de tweede kamer heeft vastgesteld, met een beschikking van 4 juli 2011, dat er grond is om het verzoek in te willigen en dat de verzoekers tot tussenkomst aangemerkt kunnen worden als belanghebbenden in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO voor wat betreft de behandeling van de vordering tot schorsing.

4. Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Westerlo en de gemeente Westerlo, vertegenwoordigd door haar college van burgemeester en schepenen, vragen met een op 26 mei 2011 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de tweede kamer heeft vastgesteld, met een beschikking van 4 juli 2011, dat er grond is om het verzoek in te willigen en dat de verzoekers tot tussenkomst aangemerkt kunnen worden als belanghebbenden in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO voor wat betreft de behandeling van de vordering tot schorsing.

5. Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Olen vraagt met een op 26 mei 2011 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de tweede kamer heeft vastgesteld, met een beschikking van 4 juli 2011, dat er grond is om het verzoek in te willigen en dat de verzoeker tot tussenkomst aangemerkt kan worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO voor wat betreft de behandeling van de vordering tot schorsing.

IV. FEITEN

Op 20 juli 2010 (datum van het ontvangstbewijs) dient de heer Hendrik KEYMEULEN, afdelingshoofd van het Agentschap Wegen en Verkeer afdeling Antwerpen bij de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het departement RWO een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor "de realisatie van de Kempense Noord-Zuidverbinding".

De Kempense Noord-Zuidverbinding vormt één van de prioritaire 'missing-links' in het Vlaamse wegennet.

De aanvraag omvat 3 onderscheiden deelprojecten:

- Het deelproject Geel-West
- Het deelproject Geel-Kasterlee
- Het deelproject Minder Hinder Kruispunten

De verzoekende partij is eigenaar van een perceel bestaande uit een hoeve en omliggende weilanden, gelegen op de hoek van de en de line. In 2003 bekwam zij een stedenbouwkundige vergunning voor de verbouwing van de hoeve met een uitbreiding van het woongedeelte en in 2006 bekwam de verzoekende partij een stedenbouwkundige vergunning voor de oprichting van een paardenstal gelegen in de onmiddellijke nabijheid van de N.

Het perceel van de verzoekende partij situeert zich binnen het <u>deelproject Geel-Kasterlee</u>, dat in de bestreden beslissing als volgt wordt omschreven:

Tussen Geel en Kasterlee wordt, parallel aan de bestaande een nieuwe weg, de voorzien teneinde het doorgaand verkeer uit de kernen van Kasterlee en Geel-Ten Aard te weren. Er wordt 2x1 rijweg aangelegd die erop voorzien is om later uitgebreid te worden naar een 2x2 rijweg. Voor de gedeeltelijke afschaffingen en wijzigingen van kruisende buurt- en voetwegen werd een aanvraag ingediend bij de Deputatie van de provincie Antwerpen. Tijdens het openbaar onderzoek voor deze aanvragen werden geen bezwaarschriften ingediend.

. . .

Bij besluit van 10 juli 2008 heeft de Vlaamse Regering gekozen voor het basistracé, zijnde het gewestplantracé. Deze keuze werd gemaakt op basis van mobiliteitsstudies en een project-MER.

..."

De werken aan het deelproject Geel-Kasterlee houden onder meer in dat er parallel aan de bestaande een nieuwe weg wordt aangelegd, zodat het doorgaand verkeer uit de kernen van Kasterlee en Geel-Ten Aard wordt geweerd. Er zal een 2x1 rijweg worden aangelegd die erop voorzien is om te worden uitgebreid naar een 2x2 rijweg.

Het <u>deelproject Geel-Kasterlee</u> is, zo blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 30 september 1977 vastgestelde gewestplan 'Turnhout' en volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 28 juli 1978 vastgestelde gewestplan 'Herentals-Mol', gelegen in woongebied, woongebied met landelijk karakter, natuurgebied, agrarisch gebied en landschappelijk waardevol agrarisch gebied met als overdruk een reservatiezone voor de aanleg van een 'hoofdverkeersweg', zijnde de omleidingsweg van de

Het deelproject **Geel-Kasterlee** is niet gelegen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Het is voor de Raad onduidelijk of het deelproject Geel-Kasterlee al dan niet gesitueerd is binnen de grenzen van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan 'Op- en afrittencomplex A13/E13-N19 te Geel-West', zoals vernietigd door de Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak bij arrest van 24 april 2011, doch inmiddels door de Vlaamse Regering opnieuw definitief goedgekeurd op 24 juni 2011.

In de bestreden beslissing wordt terzake gesteld "de werken zijn niet gesitueerd binnen de grenzen van een ruimtelijk uitvoeringsplan", terwijl de verwerende partij in haar nota in algemene termen laat gelden dat alle deelprojecten binnen voormeld ruimtelijk uitvoeringsplan zouden vallen.

In het licht van het verder verloop van de vernietigingsprocedure worden de partijen verzocht daaromtrent duidelijk standpunt in te nemen.

Het deelproject **Geel-Kasterlee** is tevens gesitueerd in de nabijheid van het Vogelrichtlijngebied met en in de nabijheid van het Habitatrichtlijngebied 'Valleigebied van de Kleine Nete met aangrenzende brongebieden, moerassen en heide'.

In het <u>deelproject Geel-West</u> worden volgens de bestreden beslissing volgende werken voorzien:

Zowel het aansluitingscomplex met de als de bestaande tussen de afrit Geel-West en het woongebied Geel-Punt over een afstand van 2 km worden heringericht. Op dit stuk wegenis stellen zich verkeerscongestieproblemen. Daarom wordt het complex met de volledig heraangelegd door het bundelen van de op- en afritten en de aanliggende kruispunten in 2 grote rotondes, één ten noorden en één ten zuiden van de Het doorgaande verkeer wordt via een fly-over over de noordelijke rotonde geleid. Tevens wordt een nieuwe brug voorzien over het Albertkanaal. Deze brug sluit aan op de fly-over' en de noordelijke rotonde.

,,,

Het deelproject **Geel-West** is, zo blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 28 juli 1978 vastgestelde gewestplan 'Herentals-Mol', gelegen in buffergebied, woongebied, gebied voor ambachtelijke bedrijven en kleine en middelgrote ondernemingen en dienstverleningsgebied.

Het deelproject **Geel-West** is eveneens gelegen binnen de grenzen van het op 10 maart 1995 goedgekeurde bijzonder plan van aanleg nr. 2, 'Moleneinde-Kapel-Houdt', meer bijzonder in een zone voor openbaar domein. Het deelproject Geel-West is niet gelegen binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Het deelproject **Geel-West** was eveneens gelegen binnen de grenzen van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, "*Op- en afrittencomplex A13/E313 – N19 te Geel - West*", dat definitief werd goedgekeurd bij besluit van de Vlaamse Regering van 24 april 2009. De Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak, heeft dit gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan evenwel vernietigd bij arrest van 4 april 2011.

De Vlaamse Regering heeft op 24 juni 2011 het nieuw gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan "Open afrittencomplex A13/E313 N19 te Geel-West" definitief goedgekeurd.

In het <u>deelproject Minder Hinder Kruispunten</u> worden op 11 plaatsen de bestaande kruispunten aangepast teneinde de hinder ingevolge het realiseren van de Kempense Noord-Zuidverbinding tot een minimum te beperken.

Het **deelproject Minder Hinder Kruispunten** is, zo blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 28 juli 1978 vastgestelde gewestplan 'Herentals-Mol', gelegen in woongebied, woongebied met landelijk karakter, agrarisch gebied, landschappelijk waardevol agrarisch gebied, parkgebied, bufferzone, bosgebied, industriegebied, gebied voor ambachtelijke bedrijven en kleine en middelgrote ondernemingen en gebied voor gemeenschapsvoorzieningen en openbaar nut.

Het kruispunt 8 en een deel van kruispunt 9 zijn eveneens gelegen binnen de grenzen van het op 10 maart 1995 goedgekeurde bijzonder plan van aanleg nr. 2, 'Moleneinde-Kapel-Houdt', meer bijzonder in een zone voor openbaar domein. Het andere deel van kruispunt 9 is gelegen binnen de grenzen van het op 1 maart 1995 goedgekeurd bijzonder plan van aanleg nr. 1, 'Dorpskom', eveneens in een zone voor openbaar domein.

Het **deelproject Minder Hinder Kruispunten** is niet gelegen binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek in de stad Geel, georganiseerd van 10 augustus 2010 tot en met 8 oktober 2010, worden 13 bezwaarschriften ingediend, onder meer uitgaande van de huidige verzoekende partij.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek in de gemeente Westerlo, georganiseerd van 10 augustus 2010 tot en met 8 oktober 2010, worden 14 tijdige bezwaarschriften ingediend.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek in de gemeente Kasterlee, georganiseerd van 10 augustus 2010 tot en met 8 oktober 2010, worden 4 tijdige bezwaarschriften ingediend.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek in de gemeente Laakdal, georganiseerd van 10 augustus 2010 tot en met 8 oktober 2010, worden 2 tijdige bezwaarschriften ingediend.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek in de gemeente Olen, georganiseerd van 10 augustus 2010 tot en met 8 oktober 2010, worden geen bezwaarschriften ingediend.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Geel brengt op 15 november 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit, waarbij volgende voorwaarden werden vooropgesteld:

...

Gunstig met volgende voorwaarden

- Ter hoogte van de fly-over dienen de nodige hydranten aanwezig te zijn;
- Wegens de smalle doorgang in de tunnels dient de nodige bebording of verkeerslichtenregeling voorzien te worden;
- De zijboorden in de tunnels dienen behouden te blijven i.f.v. trage weggebruikers;
- Om de geluidshinder voor de omwonenden te beperken dienen de nodige voorzorgsmaatregelen genomen te worden.

...

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Kasterlee brengt op 25 oktober 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Olen brengt op 28 oktober 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Westerlo brengt op 22 november 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Laakdal brengt op 30 december 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het Agentschap Wegen en Verkeer brengt op 23 augustus 2010 een gunstig advies uit.

De Vlaamse Milieumaatschappij, afdeling Operationeel Waterbeheer brengt op 25 augustus 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwontwikkeling brengt op 6 september 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het departement Leefmilieu, dienst Waterbeleid van de provincie Antwerpen brengt op 15 september 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Onroerend Erfgoed Antwerpen brengt op 17 september 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het Agentschap voor Natuur en Bos brengt op 1 oktober 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het departement Ruimtelijke Ordening en Mobiliteit, dienst Mobiliteit van de provincie Antwerpen brengt op 10 januari 2011 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Er werden twee milieueffectenrapporten opgesteld, één voor het deelproject Geel-West en één voor het deelproject Geel-Kasterlee. In beide milieueffectenrapporten werden milderende maatregelen voorgesteld. Voor het deelproject Minder Hinder Kruispunten was er geen milieueffectenrapportage vereist.

Op 25 februari 2011 beslist de verwerende partij, na vermelding van alle adviezen en na bespreking van alle ingediende bezwaren, de stedenbouwkundige vergunning te verlenen onder voorwaarden en doet hierbij de volgende overwegingen gelden in verband met het deelproject Geel-Kasterlee:

"...

Beschrijving van de aanvraag

De Kempense Noord-Zuid verbinding vormt één van de missing links in het Vlaamse wegennet.

De bestaande wegverbinding, de ......, kan momenteel geen vlotte en veilige verbinding verzekeren. De leefbaarheid en de veiligheid van de kernen van Geel-Ten Aard en Kasterlee staan onder druk van het toenemend verkeer, voornamelijk zwaar vrachtverkeer.

. . .

Deelproject Geel-Kasterlee

Voor de gedeeltelijke afschaffingen en wijzigingen van kruisende buurt- en voetwegen werd een aanvraag ingediend bij de Deputatie van de provincie Antwerpen. Tijdens het openbaar onderzoek voor deze aanvragen werden geen bezwaarschriften ingediend.

Concreet worden de volgende werken voorzien:

- Het afbreken van constructies die noodzakelijk zijn om het infrastructuurproject te kunnen realiseren;
- Het aanleggen of wijzigen van wegen, fietspaden, interventiewegen, parkeerplaatsen en andere verhardingen;
- Het bouwen van een brug over het kanaal Bocholt-Herentals (K04);
- Het bouwen van een viaduct over de Kleine Nete en zijn meander (K05);
- Het bouwen van een tunnel onder de Hoge Mouw;
- Het bouwen van een technisch lokaal ten behoeve van het technisch beheer van de tunnel onder de Hoge Mouw;
- Het bouwen van lokale onderdoorgangen;
- Het aanleggen van een afwateringssysteem van open grachten en collectoren;
- Het gedeeltelijk ontbossen van bestaande boscomplexen en bossnippers conform het bosdecreet van 13 juni 1990;
- Het vellen van hoogstammige bomen alleenstaand, in groeps- of lijnverband; Het uitvoeren van reliëfwijzigingen:
- Het inrichten en gebruiken van wedzones voor tijdelijke stapeling van grond en/of werfmateriaal
- Het plaatsen van geluidsschermen;
- Het aanleggen van buffer-, retentie-, en infiltratiebekkens;

- Het plaatselijk uitgraven over een diepte van 1,5 m tussen de Kleine Nete en zijn meander.

Deze werken passen in het kader van het besluit van de Vlaamse Regering houdende vaststelling van bekkenbeheerplannen van 30 januari 2009.

Niet in de aanvraag begrepen werken:

- Voor de ontbossing van de zone nodig voor de aanleg van de tunnel van de Hoge mouw werd een aparte vergunning aangevraagd. Intussen werd de stedenbouwkundige vergunning hiervoor afgeleverd op 26 januari 2011.

. . .

Beoordeling van de aanvraag

Deelproject Geel-Kasterlee

Aansluiting van op het toekomstig kruispunt

Dit betreft een lokale aansluiting gesitueerd in agrarisch gebied. Deze weg is niet in overeenstemming met de gewestplanbestemming. Op grond van artikel 4.4.7, §2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening mag evenwel in een vergunning voor kleine handelingen van algemeen belang, of voor lijninfrastructuur- en nutswerken die een gemeentelijk karakter hebben of kleine wijziging inhouden, steeds worden afgeweken van stedenbouwkundige voorschriften, voor zover de betrokken handelingen de algemene bestemming en het architectonische en landschappelijke karakter van het gebied niet kennelijk in het gedrang brengen. De werken betreffen een kleine wijziging, zoals bepaald bij het besluit van de Vlaamse Regering van 5 mei 2000 tot aanwijzing van de handelingen in de zin van artikel 4.1.1., 5°, artikel 4.4.7, §2, tweede lid, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en tot regeling van het vooroverleg met de Vlaamse Bouwmeester. Het gaat om de aanpassing van een bestaande weg. De uit te voeren werken vallen niet onder bijlage I bij het besluit van de Vlaamse Regering van 10 december 2004 houdende vaststelling van de categorieën van projecten onderworpen aan milieueffectenrapportage. De handelingen worden niet uitgevoerd in een ruimtelijk kwetsbaar gebied. Door het herinrichten van de weg wordt de verkeersveiligheid verhoogd. Het is slechts een kort tracé dat in agrarisch gebied ligt, nauw aansluitend bij de reservatiestrook. Het agrarisch gebied wordt niet aangetast. Het betreft de aansluiting op een woongebied met landelijk karakter.

• • • •

Toetsing aan de goede ruimtelijke ordening

Deelproject Geel-Kasterlee

Dit deel van het project doorsnijdt een ecologisch waardevol open ruimtegebied.

De weg loopt door het landschap zonder lineaire structuren te volgen. De aanleg van de weg heeft een negatieve impact op de visuele kenmerken van het landschap omdat er

een aantal beeldbepalende landschapselementen o.m. bomenrijen en houtkanten moeten worden verwijderd. De open ruimte wordt dus door de nieuwe weginfrastructuur versnipperd. Er werd evenwel een landschapsstudie opgemaakt. In deze studie worden ter hoogte van de Hoge Mouw aanplantingen voorzien en ter hoogte van met paalconstructie. Er werd een inrichtingsvoorstel gemaakt op basis van de landschapsstudie. Dit vormt, bovenop huidige stedenbouwkundige vergunning, de basis voor de finale concrete uitvoering ter plekke. Op die manier wordt de negatieve impact deels gecompenseerd.

De nieuwe weg wordt maximaal ingepast in het natuurgebied en agrarisch gebied dat door deze weg doorkruist wordt. De aanliggende en kruisende landschapselementen (bomenrijen, bosjes) worden immers visueel versterkt door ze te herstellen tot dicht tegen de rijweg. De weg wordt aldus geïntegreerd in het landelijk karakter van de omgeving. Op het traject tussen Geel en Kasterlee komen afwisselend open en gesloten landschappen voor. De afwisseling van verschillende landschappen binnen de bestaande toestand wordt behouden door het realiseren van eveneens wisselende landschappen. Er wordt dus ingespeeld op de bestaande landschappelijke context. Zo wordt de doorsnijding van het landschap geminimaliseerd.

Door de aanleg van de _____zal de draagkracht van de bestaande _____ aanzienlijk verbeteren. Tevens zal de barrièrewerking van de _____ verminderen gezien een groot deel van het doorgaand verkeer gebruik zal maken van de nieuwe ____. Door de aanleg van _____ wordt dus de verkeersveiligheid en de verkeersleefbaarheid verbeterd. Er zal een betere doorstroming zijn van auto- en vrachtwagenverkeer, openbaar vervoer en hulpdiensten. Het project komt dus de mobiliteit tussen Geel en Kasterlee ten goede.

Gezien het tracé het landschap 'De Hoge Mouw' doorsnijdt, wordt ter hoogte van 'De Hoge Mouw' een tunnel voorzien. De tunnel onder De Hoge Mouw, gelegen in natuurgebied, wordt aangelegd met een minimale visuele impact. De toegangen tot de tunnel worden zo gerealiseerd dat de overgang tussen de bebossing op de Hoge Mouw en het open landschap van Venheide behouden blijft. De tunnel wordt in open sleuf aangelegd. De nooduitgangen van de tunnel worden geïntegreerd in het landschap, op niveau van het maaiveld. Later zal er spontane begroeiing rond deze nooduitgangen ontstaan. De tunnelmond wordt uitgevoerd met grondkeringsmuren met een steile heffing, opgebouwd met natuurlijke materialen. De aantasting van het landschap is dus minimaal. De wegenis is inpasbaar binnen het bestaande natuurgebied.

Met betrekking tot heeft het Agentschap voor Natuur en Bos de landschapsherinrichting conform de landschapsstudie definitief onderschreven. De bruggen worden voorzien van pijlers, in een open structuur dus, zodat ze geïntegreerd worden in het open landschap en een maximale transparantie wordt gegarandeerd.

De aanleg van de nieuwe weg gaat samen met een downgrading van de bestaande bestaande De bestaande weg vermindert daardoor aanzienlijk. De kernen van Kasterlee en Geel-Ten Aard worden zo ontlast van het doorgaand verkeer, waardoor de leefbaarheid van deze kernen aanzienlijk verhoogt. De gemeenten Geel en Kasterlee hebben zich geëngageerd om een studie op te maken met betrekking tot de downgrading van de huidige Naast flankerende natuurprojecten zal er een RUP worden opgemaakt voor uitvoering van de milderende maatregelen buiten de projectzone, zoals gesteld in de mededeling aan de Vlaamse Regering van 17 december 2010.

Door het realiseren van de wordt het hoogteverschil tussen de weg en het landschap zoveel mogelijk beperkt.

Tijdens de uitvoering van de werken maakt het werfverkeer zoveel mogelijk gebruik van de nieuw aan te leggen weg. Tevens wordt het verkeer uit de werfzone geweerd door omleidingen, zodat er slechts beperkte hinder is.

Het ecotoop- en biotoopverlies wordt gecompenseerd door een groenstructuur langs de Noord-Zuid verbinding, o.m. bomenrijen en poelgrachten.

Er worden veel bomen gerooid. Dit wordt evenwel gecompenseerd, zoveel mogelijk binnen de projectzone zelf, maar ook deels erbuiten, nl. in Mol-Postel. Tevens dienen er volgens een beslissing van de Vlaamse Regering compensaties te gebeuren buiten de projectzone. Gezien de nieuwe weg leidt tot versnippering, barrièrewerking, ecotoop- en biotoopverlies, is het opmaken van een GRUP milderende maatregelen vereist.

De hellingen en bermen worden maximaal zacht glooiend uitgevoerd en ingezaaid als bloemrijke graslanden. Zo is er aansluiting bij het omliggende landschap.

Naast de taluds wordt ook de middenberm ingezaaid als grasland. Hierdoor wordt de nieuwe weg maximaal geïntegreerd in het landschap.

Tussen de weg en het landschap worden grachten voorzien. Op sommige plaatsen worden deze verbreed tot poelen, waardoor ze aansluiten bij het omliggende landschap.

Uit het voorgaande blijkt dat de aanvraag ook ruimtelijk aanvaardbaar is.

. . .

Watertoets

. . .

Uit de bespreking van de adviezen van de VMM, NV De Scheepvaart en de dienst Waterbeleid van de provincie Antwerpen blijkt dat het ontwerp kan uitgevoerd worden zonder schadelijke effecten op het watersysteem, mits aan bepaalde voorwaarden wordt voldaan.

Ook uit het MER blijkt duidelijk dat de aanvraag de watertoets doorstaat.

Conclusie

Het aangevraagde is in overeenstemming met de geldende planologische voorschriften en/of toepasbare afwijkingsbepalingen. Er is vanuit stedenbouwkundig oogpunt principieel geen bezwaar tegen de aanleg van de Kempense Noord-Zuid verbinding. Het project is aanvaardbaar gelet op de bovenstaande beoordeling.

Omwille van de bovenstaande argumentatie kan de vergunning afgegeven worden.

BIJGEVOLG WORDT OP 25 FEBRUARI 2011 HET VOLGENDE BESLIST:

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar geeft de vergunning af aan de aanvrager voor de bovenvermelde werken, onder 17 welomschreven volgende voorwaarden. ..."

Dit is de bestreden beslissing.

Tegen dezelfde bestreden beslissing werden bij de Raad nog twee beroepen tot vernietiging ingeleid, telkens door een inwoner uit de stad Geel. Eén beroep omvat tevens een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing en is bij de Raad gekend onder het nummer 1011/0774/SA/2/0731. Het tweede beroep, dat enkel strekt tot vernietiging van de bestreden beslissing, is nog hangende en is bij de Raad gekend onder het nummer 1112/0018/A/2/0011. Deze twee beroepen hebben eveneens betrekking op het deelproject Geel-Kasterlee.

Een derde beroep strekkende tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de bestreden beslissing werd ingesteld door een handelsvestiging uit de gemeente Westerlo en is bij de Raad gekend onder het nummer 1011/0775/SA/2/0732. Dit beroep heeft betrekking op het deelproject Geel-West.

De vorderingen tot schorsing in de zaken 1011/0774/SA/2/0731 en 1011/0775/SA/2/0732 werden op de openbare terechtzitting van 26 juli 2011 eveneens in beraad genomen.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De verzoekende partij is een derde belanghebbende, voor wie de beroepstermijn, overeenkomstig artikel 4.8.16, §2, 1°, b VCRO, begint te lopen vanaf de dag na deze van de aanplakking.

De verzoekende partij houdt voor dat de aanplakking gebeurde op 28 maart 2011, wat noch door de tussenkomende partijen, noch door de verwerende partij wordt betwist. De verzoekende partij verwijst hiervoor naar een e-mail van de huisvestingsambtenaar van de stad Geel. Het attest van aanplakking zelf wordt echter niet voorgelegd. Dergelijk attest kan nochtans op eenvoudig verzoek door elke belanghebbende aangevraagd worden overeenkomstig artikel 4.7.26, §4, eerste lid, 7° VCRO. De datum van aanplakking kan door de Raad dus niet gecontroleerd worden.

Uit het administratief dossier blijkt wel dat de verwerende partij de bestreden beslissing van 25 februari 2011 bij aangetekende brief van 17 maart 2011 aan het Agentschap Wegen en Verkeer – afdeling Wegen en Verkeer Antwerpen ter kennis heeft gebracht.

De in artikel 4.7.26, §4, eerste lid, 6° VCRO, zoals gewijzigd bij decreet van 16 juli 2010, bedoelde termijn van tien dagen, waarbinnen de aanvrager tot aanplakking dient over te gaan, kon ten vroegste een aanvang nemen op 18 maart 2011, voor zover de betekening, dit is de effectieve aanbieding van de aangetekende zending, gebeurde op 18 maart 2011, wat de Raad uit de stukken van het administratief dossier niet kan afleiden.

Rekening houdende met deze gegevens dient in ieder geval gesteld te worden dat het door de verzoekende partij ingestelde beroep, bij aangetekende brief van 22 april 2011, alleszins tijdig is.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

Standpunt van de partijen

De verzoekende partij stelt in haar verzoekschrift dat zij vlak achter de aan te leggen ringweg woont en dat zij hierdoor hinder en nadelen zal ondervinden. De verzoekende partij overweegt hierbij het volgende :

"

Verzoekende partij beschikt onmiskenbaar over het vereiste belang, nu hij rechtstreekse hinder en nadeel zal ondervinden ingevolge de vergunningsbeslissing die een ernstige aantasting van het rustig en ongestoord woongenot van verzoeker vormet, evenals geluids- en geurhinder zal veroorzaken en landelijk woonkarakter van de hoeve van verzoekende partij aantast.

Verzoeker wordt door de geplande werkzaamheden bijzonder zwaar getroffen.

Langs drie zijden wordt zijn woning omsingeld door drukke wegen:

- de bestaande ......de nieuwe ......
- de aansluiting

Hun landelijke woning wordt onleefbaar, en strookt geheel niet meer met de woonkwaliteit in een landelijke omgeving die verzoeker bij de aankoop van woning voor ogen had.

Wat van het perceel van verzoeker overblijft is een onleefbare strook grond met een hoeve, zonder omliggende weiden en vergezichten op een natuur- en agrarische omgeving.

De lawaai- geur- en milieuhinder in de woning zal ongetwijfeld elke norm ver overschrijden.

Verzoekende partij verwijst verder naar hetgeen uiteengezet is ter hoogte van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

..."

De eerste tussenkomende partij en de verwerende partij stellen dat het belang van de verzoekende partij beperkt is tot het deelproject Geel-Kasterlee. De verzoekende partij kan volgens de eerste tussenkomende partij en de verwerende partij niet de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de hele stedenbouwkundige vergunning vorderen.

De verwerende partij overweegt hierbij het volgende:

"...

. . .

Blijkens de uiteenzetting van verzoekende partij en de ingeroepen nadelen is het verzoek tot schorsing en tot nietigverklaring gericht tot het deelproject Geel – Kasterlee.

Een stedenbouwkundige vergunning is in beginsel één en ondeelbaar en kan niet op ontvankelijke wijze gedeeltelijk met een annulatieberoep worden bestreden. Bij wege van uitzondering kan evenwel van dit beginsel worden afgeweken wanneer vaststaat dat het aangevochten gedeelte <u>afgesplitst</u> kan worden van de rest van de vergunning.

"Een stedenbouwkundige vergunning is in beginsel één en ondeelbaar, en kan niet op ontvankelijke wijze gedeeltelijk met een annulatieberoep worden bestreden. Van dit beginsel kan, bij wege van uitzondering, die beperkend moet worden uitgelegd, alleen worden afgeweken wanneer vaststaat dat het aangevochten gedeelte afgesplitst kan worden van de rest van de vergunning en dat de overheid ook afgezien van het afgesplitste gedeelte voor het niet-aangevochten gedeelte dezelfde beslissing zou hebben genomen." (...).

Verzoekende partijen geeft in het verzoekschrift zelf aan dat zijn eigendom behoort tot het deelproject Geel – Kasterlee.

Het is duidelijk dat het belang van verzoekende partij beperkt is tot het deelproject Geel – Kasterlee.

De Kempense Noord-Zuidverbinding vormt één van de missing-links in het Vlaamse wegennet. Door de opsplitsing in 3 deelprojecten maakt het mogelijk deze deelprojecten van elkaar af te splitsen zonder de rest van de vergunning nadelig te beïnvloeden.

Zelfs in geval van vernietiging van deelproject Geel – Kasterlee, kunnen deelproject Geel – Kasterlee, en deelproject Minder Hinder Kruispunten zonder enig probleem worden uitgevoerd.

De vergunning heeft tot doel een vlotte en veilige verbinding te verzekeren. Ook zonder het deelproject Geel – Kasterlee zou de vergunningverlenende overheid voor de deelprojecten Geel – West en Minder Hinder Kruispunten voor het niet-aangevochten gedeelte tot dezelfde beslissing zijn gekomen.

De vordering tot schorsing en tot nietigverklaring dient dan ook slechts ontvankelijk verklaard te worden in zoverre het betrekking heeft op het deelproject Geel – Kasterlee. ..."

De eerste tussenkomende partij voegt hier nog het volgende aan toe:

"

De argumenten van verzoekende partij en haar belang zijn uitsluitend geënt op het deelproject "Geel-Kasterlee". Noch het deelproject "Geel-West", noch het deelproject "Minder Hinder kruispunten", wordt door verzoekende partij geviseerd.

. . .

In casu blijkt zeer duidelijk dat zowel de aanvrager - zoals blijkt o.m. uit de aanvraagdocumenten, plannen en beschrijvende nota, die telkens de drie deelprojecten afzonderlijk behandelen - als de vergunningverlenende overheid, die - zoals uiteengezet - eveneens de drie deelprojecten afzonderlijk behandelt -, van oordeel zijn geweest dat de technische werkzaamheden inzake de realisatie van de Kempense Noord-Zuidverbinding konden worden opgedeeld in drie deelprojecten.

. . .

Het verzoekschrift, minstens de middelen, kunnen dus slechts ontvankelijk zijn voorzover deze het deelproject Geel-Kasterlee betreffen.

..."

Beoordeling door de Raad

2.
De Raad stelt vooreerst vast dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift, in het onderdeel '2. Situering van de bestreden beslissing', zelf stelt dat haar perceel enkel behoort tot het deelproject Geel-Kasterlee en de verzoekende partij ontleent haar hinder en nadelen dan ook aan dit deelproject.

De Raad stelt verder vast dat zowel de verwerende partij in de bestreden beslissing, als de aanvrager van de stedenbouwkundige vergunning een duidelijke opdeling maken van de vergunning in drie afzonderlijke deelprojecten. De opdeling van de vergunning in drie deelprojecten wordt verduidelijkt in de uitgebreide nota die bij het administratief dossier is gevoegd. Daarin wordt duidelijk gesteld dat het om afzonderlijke projectzones gaat en wordt elk deelproject afzonderlijk behandeld en uitvoerig omschreven.

De Raad stelt vast dat een stedenbouwkundige vergunning in principe ondeelbaar is, tenzij – bij wijze van uitzondering – de rechtsgevolgen van deze stedenbouwkundige vergunning kunnen gesplitst worden. Van splitsbaarheid is pas sprake indien een vergunning in feite bestaat uit een aantal deelvergunningen, die ook los van elkaar als zelfstandige vergunningen kunnen bestaan en uitgevoerd worden, maar die omwille van coherentie van het geheel in één grote stedenbouwkundige vergunning worden genomen.

De Raad is van oordeel dat, niettegenstaande de bestreden beslissing bestaat uit drie welomschreven deelprojecten, op deze exceptie slechts dient te worden ingegaan indien de Raad zou oordelen dat het bestreden besluit dient geschorst te worden.

3.

Om als derde belanghebbende bij de Raad een beroep te kunnen instellen, vereist artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO dat de verzoekende partij, als natuurlijke persoon of als rechtspersoon, rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen moet <u>kunnen</u> ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing.

Artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO vereist derhalve niet dat het bestaan van deze hinder of nadelen absoluut zeker is. Wel zal de verzoekende partij het mogelijk bestaan van deze hinder of nadelen voldoende waarschijnlijk moeten maken, de aard en de omvang ervan voldoende concreet moeten omschrijven en tegelijk zal de verzoekende partij dienen aan te tonen dat er een rechtstreeks of onrechtstreeks causaal verband kan bestaan tussen de uitvoering of de realisatie van de vergunningsbeslissing en de hinder of nadelen die hij ondervindt of zal ondervinden.

In voorkomend geval zal de verzoekende partij beschikken over het rechtens vereiste belang om conform artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO een beroep in te dienen bij de Raad.

De Raad is van oordeel dat het loutere nabuurschap, dan wel de beschikking over zakelijke of persoonlijke rechten met betrekking tot aanpalende en bebouwde of onbebouwde percelen, op zich niet zonder meer kan volstaan om de verzoekende partij het rechtens vereiste belang bij het voorliggende beroep te verschaffen.

Anderzijds stelt de Raad vast, en hiertoe kan de Raad uit de gegevens van het ganse verzoekschrift putten, ook uit het deel dat handelt over het moeilijk te herstellen nadeel, dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift voldoende aannemelijk maakt dat zij als eigenaar van de percelen met gebouwen die gelegen zijn vlak achter de aan te leggen ringweg en naast de aansluitingsweg, zowel rechtstreekse als onrechtstreekse hinder en nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing. De verzoekende partij brengt onder meer een luchtfoto bij waaruit de ligging van haar percelen blijkt ten opzichte van de aan te leggen ringweg en aansluitingsweg. De verzoekende partij stelt onder meer dat het woongenot in ernstige mate zal worden aangetast en dat er lawaaihinder, geurhinder en milieuhinder zal optreden. Zij wijst er tevens op dat haar eigendomsrechten in ernstige mate worden beknot en dat dit alles een zware morele belasting is.

De aard en de omvang van deze hinder en nadelen worden, in het licht van de toepassing van artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO, voldoende concreet omschreven en er valt niet te betwisten dat er een causaal verband kan bestaan met de realisatie van de werken die middels de bestreden beslissing werden vergund.

De verzoekende partij beschikt over het rechtens vereiste belang in de zin artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO.

C. Ontvankelijkheid wat betreft de aanduiding van de verwerende partij

Standpunt van de partijen

De tweede, derde, vierde, vijfde, zesde, zevende en achtste tussenkomende partijen betwisten in hun gelijkluidende nota's tot tussenkomst de ontvankelijkheid van het inleidende verzoekschrift omdat de verzoekende partij het Vlaamse Gewest heeft aangeduid als verwerende partij. Ze overwegen hierbij het volgende:

"

Verzoekende partijen in tussenkomst wensen de opmerking te maken dat in het verzoekschrift als verwerende partij wordt aangeduid:

"Het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse Regering, voor wie optreedt de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport met kabinet in het Phoenixgebouw – Koning Albert II-laan 19, 1210 Brussel;"

Verzoekende partijen in tussenkomst menen echter dat het Vlaamse Gewest niet de verwerende partij is in deze procedure. De stedenbouwkundige vergunning werd niet verleend door het Vlaamse Gewest.

. . .

De stedenbouwkundige vergunning van 25 februari 2011 volgde de bijzondere procedure zoals voorzien in artikel 4.7.26. VCRO. Ingevolge dit artikel wordt de vergunning binnen de bijzondere procedure afgeleverd door hetzij de Vlaamse Regering of de gedelegeerde stedenbouwkundige ambtenaar, voor zover het aangevraagde onderworpen is aan de verplichting tot het opmaken van een milieueffectrapportage, of in aanmerking komt voor een gemotiveerd verzoek tot ontheffing van deze verplichting; hetzij de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar.

De aanvraag in casu was MER-plichtig zodat conform artikel 4.7.26., §1 VCRO de Vlaamse Regering of de gedelegeerde stedenbouwkundige ambtenaar het vergunningverlenende bestuursorgaan uitmaakte.

..."

Beoordeling door de Raad

De Raad heeft een inquisitoriale bevoegdheid en duidt als dusdanig zelf de verwerende partij aan.

De verzoekende partij heeft voldoende duidelijk het voorwerp van haar vordering aangeduid, zij vordert de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van 'de stedenbouwkundige vergunning dd. 25 februari 2011 verleend door de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar aan afdelingshoofd Agentschap Wegen & Verkeer, Lange Kievitstraat 111-113 in 2018 Antwerpen voor het realiseren van de Kempense Noord-Zuidverbinding'.

In casu werd de vergunning afgeleverd door de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar in de zin van artikel 191 van het besluit van de Vlaamse Regering van 23 juni 2006 tot gedeeltelijke operationalisering van het beleidsdomein Ruimtelijke Ordening, Woonbeleid en Onroerend Erfgoed en houdende aanpassing van de regelgeving inzake ruimtelijke ordening en onroerend erfgoed als gevolg van het bestuurlijk beleid.

Wanneer de tussenkomende partijen stellen dat de gedelegeerde stedenbouwkundig ambtenaar moet worden aangeduid als de verwerende partij, merkt de Raad op dat het besluit van 4 mei 2011 van de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport waarbij de gedelegeerde stedenbouwkundige ambtenaren worden aangeduid slechts in werking is getreden op 10 mei 2011, aldus na de bestreden beslissing.

De verwerende partij is de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het departement RWO en niet het Vlaamse Gewest.

De door de tweede, derde, vierde, vijfde, zesde, zevende en achtste tussenkomende partijen ingeroepen exceptie is niet gegrond.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Uit de samenlezing van de artikelen 4.8.13 VCRO en 4.8.16, §3, derde lid VCRO moet worden afgeleid dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan worden geschorst ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel én wanneer hiertoe redenen voorhanden zijn.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

De verzoekende partij omschrijft de moeilijk te herstellen ernstige nadelen die zij meent te lijden als volgt:

"

De moeilijk te herstellen ernstig nadelen zijn uitgebreid:

- verlies van rustig woongenot en aantasting van het leefklimaat;
- belemmering van de toekomstplannen, ontspanning en vrijetijdsbesteding;
- vermindering leefkwaliteit en toename gezondheidsrisico's;
- Hinder door verkeer en wegenis;
- Geluidsoverlast.

Door de bestreden beslissing wordt een verbindingsweg aangelegd tussen de straat waarlangs de woning van verzoekende partij gelegen is. Tevens wordt een afzonderlijk parallel fietspad aangelegd.

Deze nieuw aan te leggen wegenis loopt midden onmiddellijk achter de bestaande en vergunde paardenstal van verzoeker door en komt bijgevolg op enkele meters afstand van de woning van verzoekende partij te liggen.

. .

De bestreden beslissing voorziet nu de aanleg van een drukke wegenis doorheen zijn weiland, dat het voorwerp uitmaakt van een onteigeningsprocedure.

Dit ontneemt de en familie niet enkel zijn ontspanning en vrijetijdsbesteding doordat zijn huisdieren en tuin onherroepelijk zullen dienen te verdwijnen, maar tevens het rustig en ongestoord woongenot nu de rakelings langs zijn woning zal passeren en voor het resterende deel volledig ingesloten zal worden door de afrit naar de

. . .

De leefkwaliteit van verzoekende partij en zijn gezin wordt ernstig aangetast. De reden van de aankoop en renovatie van de hoeve wordt volledig weggenomen nu het voor verzoekende partij niet langer mogelijk zal in alle rust te genieten van de tuin en de huisdieren, hetgeen ook meteen een groot deel van de vrijetijdsbesteding en ontspanning van het gezin onmogelijk maakt.

De investeringen gedaan voor de aanleg van de tuin en de renovatie van de landelijk gelegen hoeve, met het zicht op de natuur en de velden en het bouwen van een stal

worden volledig en onherroepelijk tenietgedaan door de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Ook het open en landelijke uitzicht, de rustig woonomgeving waarover verzoekende partij beschikt, zal teniet worden gedaan.

Uit de door de verzoeker bijgebrachte stukken blijkt dat zijn perceel is gelegen in de directe nabijheid van het tracé van de omlegging. Aan de hand van fotoreeksen maakt de verzoeker voorts voldoende concreet aannemelijk dat zijn woonomgeving er momenteel één is, gekenmerkt door openheid en groen.

. . .

De visuele hinder is dan ook aanmerkelijk nu deze zal veranderen van een open landelijk en groen zicht, met uitzicht op de eigen paarden van verzoeker naar een zicht op een zeer kortbij gelegen autoweg.

. . .

De bestreden beslissing vormt voor verzoekende partij en zijn vrouw ook moreel een zeer zware belasting.

. . .

Bij geen enkele later verleende bouwvergunning - zelfs nog recentelijk voor de paardenstal <u>in 2006</u> - heeft de administratie wegen en verkeer, noch de stad Geel gewezen op enige onteigeningsdreiging.

. . .

Gezien verzoekende partij altijd zeer correct heeft gehandeld, voor alle gebouwen op zijn terrein de nodige stedenbouwkundige vergunningen heeft aangevraagd – waarbij telkens het advies van het AWV is ingewonnen – en nooit enig signaal heeft gekregen dat zijn perceel ooit doorkruist zou kunnen worden door een ontsluitingweg naar de nieuw aan te leggen ringweg rond Geel, valt de bestreden beslissing moreel dan ook zeer zwaar voor verzoekende partij en zijn vrouw.

. . .

Ook de geluidshinder en overlast die verzoekende partij zal ondervinden van de afrit die wordt aangelegd op hetgeen heden zijn tuin en weiland is, vormt een ernstig nadeel.

. . .

Het is voor verzoekende partij niet mogelijk op heden voor Uw Raad bewijs te leveren van de geluidshinder, hinder door uitstoot van de wagens en verkeersdrukte nu de bestreden beslissing handelt over een nog aan te leggen ontsluitingsweg rond Geel.

. . .

De nieuw aan te leggen is bijgevolg bedoeld om de verkeersstroom van de huidige over te nemen en de bestaande zal afgezwakt worden tot een lokale weg II. Op de plaats waar verzoekende partij woonachtig is sluit de nieuw aan te leggen aan op de bestaande en wordt de ontsluiting gemaakt naar toe.

De te verwachten verkeersstroom is dan ook aanzienlijk en geenszins hypothetisch en volgt ook rechtstreeks voort uit de bestreden beslissing nu de met wordt aangelegd met als oogmerk het weghouden van de verkeersdrukte uit de dorpskernen, hetgeen impliceert dat de verkeersbewegingen op de huidige ring rond Geel de norm overschrijden die aanvaardbaar is in een woonzone.

. . .

Tot slot zijn de ernstige nadelen die verzoekende partij aanhaalt onmiskenbaar moeilijk te herstellen.

Op het ogenblik dat de verwerende partij zal aanvangen met de uitvoering van de bestreden beslissing, zal het voor verzoekende partij onmogelijk zijn op het ogenblik van een latere vernietiging van de bestreden beslissing een herstel in de vorige toestand te bekomen.

De werken die zullen worden uitgevoerd betreffen in hoofdzaak de aanleg van wegenis met al zijn aanhorigheden. Deze werken betreffen dus in grote mate het aanleggen van constructies in beton en asfalt en zijn geenszins nog op eenvoudige wijze weg te nemen bij een latere vernietiging van de bestreden beslissing.

..."

De verwerende partij antwoordt hierop als volgt:

"...

Door de aanleg van zal de draagkracht van de bestaande aanzienlijk verbeteren. Tevens zal de barrièrewerking van de verminderen gezien een groot deel van het doorgaand verkeer gebruik zal maken van de moord. Door de aanleg van de wordt dus de verkeersveiligheid en de verkeersleefbaarheid verbeterd. Er zal een betere doorstroming zijn van auto- en vrachtwagenvervoer, openbaar vervoer en hulpdiensten. Het project komt dus de mobiliteit tussen Geel en Kasterlee ten goede.

Het gaat dus om werken van algemeen belang.

De nieuwe weg wordt aangelegd binnen de reservatiestrook zoals vastgelegd in het gewestplan Herentals – Mol.

Met de reservatiestrook moet worden rekening gehouden zolang deze strook niet geschrapt is van het gewestplan door een vervangend plan of zolang door de Vlaamse Regering niet formeel is beslist dat deze strook niet langer nodig is.

Bij besluit van 10 juli 2008 heeft de Vlaamse Regering gekozen voor het basistracé, zijnde het gewestplantracé. De keuze werd gemaakt op basis van mobiliteitsstudies en het project-MER.

Verzoekende partij was derhalve bekend dat deze reservatiestrook de mogelijkheid voorzag om in de toekomst eventueel werken van openbaar nut te kunnen uitvoeren.

De door verzoekende partij ingeroepen nadelen zijn dan ook niet het rechtstreekse gevolg van de stedenbouwkundige vergunning op zich, maar wel van de bestemming van reservatiestrook in het gewestplan Herentals – Mol en de tracékeuze zoals vastgelegd bij besluit van de Vlaamse Regering van 10 juli 2008.

Verzoekende partij kan niet ook niet nuttig verwijzen naar vroegere adviezen. Niet alleen kunnen deze adviezen geen afbreuk doen aan het bindend en verordenend karakter van het gewestplan en de bestemming van reservatiestrook, bovendien verwijst verzoekende partij zelf naar de voorwaardelijke adviezen. De bestemming van een reservatiestrook staat het verlenen van een vergunning niet noodzakelijk in de weg, doch geeft wel beperkingen en/of voorwaarden aan de vergunning.

..."

De eerste tussenkomende partij voegt hier het volgende aan toe:

"...

Tussenkomende partij betwist de weergave van de feitelijke en juridische situatie van verzoekende partij, zoals deze wordt weergegeven in het verzoekschrift.

Verzoekende partij woont nu reeds tussen een drukke gewestweg - de Ring rond Geel - en de neeft zelf verharding aangelegd op eigen perceel - geen "open en landelijke" omgeving.

. . .

De gevolgen van de bestreden beslissing worden door verzoekende partij overdreven - verzoekende partij houdt bv. onterecht voor dat zijn perceel "onleefbaar" zou worden en dat zijn "dieren" zouden moeten verdwijnen.

..

Inmiddels heeft de Vrederechter reeds bij vonnis (STUK 11) geoordeeld dat deze onteigeningsmachtiging wettig is en dat de onteigeningsvordering van het Aankoopcomité dient te worden ingewilligd.

Uit deze plannen blijkt duidelijk dat aan de stal niet wordt geraakt. Inneming 20 van het onteigeningsplan loopt volledig achter de stal. Verzoekende partij stelt onterecht - en brengt terzake geen enkel bewijs voor - dat zij haar dieren zou moeten wegdoen en haar "ontspanningsmogelijkheid" zullen verdwijnen, temeer daar er nog een gedeelte van de wei in hun eigendom zal blijven. Van een totale oppervlakte van woning en land van blijft nog over. Dit blijkt zeer duidelijk uit bovenvermelde plannen en de onteigeningstabel:

. . .

Daarbij komt dan nog dat het tracé van de gewestweg zoals deze is voorzien in de bouwplannen bij de bestreden beslissing, reeds was voorzien op het Gewestplan Turnhout, zoals goedgekeurd bij K.B. van 30 september 1977 (B.S. 22 oktober 1977) (groene stip aanduiding woning verzoekende partij):

. . .

De vermeende nadelen die verzoekende partij voorhoudt te hebben, voortvloeiende uit de aanleg van de mee, vloeien dan ook geenszins voort uit de bestreden beslissing, maar waren reeds inherent aanwezig in het Gewestplan van 1977, dat uiteraard aan verzoekende partij tegenwerpelijk is.

. . .

Verzoekende partij kan dus niet voorhouden dat deze vermeende nadelen het rechtstreeks gevolg zouden zijn van de bestreden beslissing.

. .

Tevens wordt een lokale aansluiting (gemeenteweg) van woorzien, in afwijking van de vigerende Gewestplanvoorschriften.

Deze lokale aansluiting met fietspad bevindt zich aan de uiterste kanten van de gronden van verzoekende partij. Tevens werd in groenbuffering voorzien op de plannen.

. . .

Bovendien werd gewezen op de ligging van de nieuwe te verwezenlijken achter de eigendom van verzoekende partij, waarbij het voor zich spreekt dat de voorziene reservatiestrook optimaal wordt benut voor de nieuwe infrastructuur. De grondverwervingen die buiten de reservatiestrook zijn gelegen, zullen worden aangewend voor een lokale aansluiting (en een fietstunnel), hetgeen een lokale weg betreft. Het gaat dus in geen geval over een "hoofdverkeersvoorziening" of een gewestweg die buiten de reservatiestrook zou worden aangelegd.

Terzake kan verder worden gewezen op het MER (STUK 18) dat in het kader van de vergunningsaanvraag, werd opgesteld, en dat werd goedgekeurd door de Dienst MER op 23 juni 2008 en waarin alternatieven werden onderzocht, waarbij duidelijk wordt vastgesteld dat het basistracé het beste scoort op het vlak van "ruimtebeslag en onteigeningen", aangezien slechts één woning wordt onteigend - voor het overige enkel landbouwgronden -, met name tientallen woningen minder dan in de alternatieve tracés: ..."

De eerste tussenkomende partij weerlegt verder in haar nota elk ingeroepen nadeel. Ze overweegt daarbij het volgende:

"

Voorafgaand kan worden opgemerkt dat in de mate verzoekende partij zich erover beklaagt dat zij het gedeelte van haar eigendom waarop de bestreden beslissing betrekking heeft niet meer zou kunnen aanwenden voor "tuin, dier en ontspanning", moet worden opgemerkt dat de Vrederechter te Geel reeds bij vonnis (STUK 11) de onteigening van de betrokken innemingen heeft uitgesproken. Eventuele nadelen die zouden voortvloeien uit het gegeven dat verzoekende partij geen eigenares meer is van deze gronden, vinden geen rechtstreekse grondslag in de bestreden beslissing, maar enkel in de onteigening die door de Vrederechter werd uitgesproken.

. . .

Verzoekende partij stelt dat de aan te leggen wegenis achter de bestaande vergunde paardenstal van verzoeker loopt en dus op "enkele meters" van de woning van verzoekende partij en doorheen zijn weiland loopt.

Hierbij kan worden opgemerkt dat verzoekende partij geen nadelen kan tegenwerpen aan de bestreden beslissing voorzover deze de aanleg van wegenis betreffen op het tracé dat reeds is voorzien op het Gewestplan Turnhout.

. . .

Ook houdt verzoekende partij geen enkele rekening met de voorziene groenbuffer en wordt op generlei wijze uiteengezet waarom de groenbuffer niet zou volstaan om eventuele nadelen te vermijden.

De voorziene wegenis loopt helemaal niet op "enkele meters" van de woning. De afstand tussen de woning en het onteigende deel t.h.v. struim m. Daar zal eerst een buffering worden voorzien, vervolgens het fietspad, weerom buffering, en pas daarachter de lokale ontsluiting. Hiermee is voldoende afstand en voldoende buffering voorzien. Uit plan (zie hierboven) blijkt duidelijk dat verder brede groenbuffers worden voorzien t.a.v. het fietspad en de lokale aansluiting die daarnaast en daarachter ligt, alsook t.a.v. de wegenis die op basis van het Gewestplantracé wordt aangelegd.

De voorziene infrastructuur loopt ook niet "doorheen het weiland" van verzoekende partij. Uit de plannen blijkt duidelijk dat de aan te wenden delen van de gronden en de onteigende gronden aan de uiterste zijden van de percelen van verzoekende partij zijn gelegen en achter de stal, waaraan niet wordt geraakt.

Verzoekende partij stelt onterecht dat zij haar dieren zou moeten wegdoen en dat haar "ontspanningsmogelijkheid" en tuin zal verdwijnen, temeer daar er nog een gedeelte van de wei in hun eigendom zal blijven. Van een totale oppervlakte van woning en land van m² blijft nog m² over. Dit blijkt zeer duidelijk uit bovenvermelde plannen en de onteigeningstabel (zie hierboven).

. . .

De vermeende investeringen in tuinaanleg, renovatie van de hoeve en de stal, worden helemaal niet "teniet" gedaan en betreffen bovendien vermeende loutere financiële nadelen, die ipso facto geen moeilijk te herstellen ernstige nadelen zijn.

Verzoekende partij stelt dat in de vergunningen van 2003 en 2006 geen melding werd gemaakt van een "onteigeningsdreiging" of dat er een ontsluiting zou komen. Vooreerst kan worden opgemerkt dat een vermeende onteigeningsdreiging geen nadeel kan zijn dat kan voortvloeien uit de bestreden beslissing. Bovendien is verzoekende partij reeds door uitspraak van de Vrederechter onteigend, zodat dit vermeende nadeel zich reeds heeft gerealiseerd en dus zoiezo geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel meer kan zijn. Daarnaast was er in 2003 en 2006 geen concreet aangenomen plan waaruit zou blijken dat aldaar een lokale ontsluiting zou worden voorzien. Bij complexe infrastructuurwerken gaan verschillende jaren van studiewerk en procedures vooraf. Pas op de PAC van 6 november 2009 werd de projectnota "Kempense Noord-Zuidverbinding: realisatie van de Kempense Noord-Zuid als primaire weg II tussen Kasterlee en Geel" (gedateerd oktober 2008) goedgekeurd (STUK 7). Dit situeert zich ruim 3 jaar na de vergunning voor de stal en ruim 6 jaar na de vergunning voor de woning. AWV kan moeilijk informatie verschaffen die op dat ogenblik niet bestaat.

Verzoekende partij beweert dat zij t.g.v. de bestreden beslissing vlakbij een drukke verkeersader zou komen en dat er meer verkeer en lawaai zal komen, maar dat het niet mogelijk was om bewijs voor te leggen van geluidshinder, hinder door uitstoot van wagens en verkeersdrukte. Aangezien verzoekende partij op geen enkele wijze aantoont welke vermeende toename van verkeer en lawaai en uitstoot er zou zijn, kunnen deze beweringen niet worden weerhouden. Hierboven bleek uit de weergave van de feitelijke situatie reeds dat de woning van verzoekende partij nu reeds aan een drukke Gewestweg, de Ring rond Geel, is gelegen, aan de gemeenteweg ....., en dat het tracé van de .... reeds in het Gewestplan Turnhout van 1977 verordenend is opgenomen. Van een "open en groen" karakter van de omgeving is dan ook geen sprake.

Ook vermeende gezondheidsrisico's blijven volledig ongestaafd.

Ook vermeende geluidhinder en overlast t.g.v. de lokale aansluiting wordt niet aangetoond en geconcretiseerd en is te betwisten, gezien deze op meer dan met van de woning zal liggen en zich vóór de lokale aansluiting eerst nog een buffer bevindt, dan het fietspad en dan nog een buffer. Over deze ruime afstand en buffers t.a.v. de lokale aansluiting, waardoor geen, laat staan ernstige, nadelige geluidhinder of overlast zal ontstaan, wordt door verzoekende partij met geen woord gerept.

Ook over de geluidsreducerende maatregelen in de aanvraag en de bestreden beslissing wordt door de verzoekende partij niets gesteld. Zo worden geluidsreducerende maatregelen genomen zoals het plaatsen van geluidsschermen ter hoogte van bebouwing, het oprichten van bermen en het gebruiken van 2-laags beton en op sommige plaatsen extra geluidswerend beton (bestreden beslissing, p. 57).

Het project werd onderworpen aan een project-MER, waarin de impact op mensen en alle mogelijke hinderaspecten werden onderzocht en milderende maatregelen worden voorgesteld. Verzoekende partij gaat op generlei wijze in op de bevindingen van het MER,, de voorstelde milderende maatregelen en de vergunningsvoorwaarden.

. . .

De opgeworpen impact op woongenot, rustige leefomgeving en vermeende "open en groen" dient te worden gerelativeerd, zoals hierboven reeds uiteengezet. Al evenmin is er sprake van dat het zicht zou "wijzigen" naar een zicht op een autoweg.

Vooreerst dient een verzoekende partij die zich op zichtschade beroept concreet duidelijk te maken hoe de gronden, woning en tuin is ingericht en vanuit welke vertrekken van de woning zij het het beweerde uitzicht zouden genieten (...). Dit wordt in het geheel niet aangetoond of uiteengezet in het verzoekschrift. Bovendien situeert de woning zich nu reeds aan de Gewestweg Ring rond Geel en aan de Gemeenteweg en is er dus nu reeds "zicht" op weginfrastructuur. Het tracé van de was bovendien aan verzoekende partij reeds tegenwerpelijk op grond van het Gewestplan Turnhout. Ook wordt door verzoekende partij niet uiteengezet waarom de ruim voorziene groenbuffers niet zouden volstaan om enige hinder te vermijden.

De opmerking van verzoekende partij over de mogelijkheid om herstel in de oorspronkelijke toestand te verkrijgen heeft geen enkele relevante bij de beoordeling van het vermeende nadeel t.g.v. de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing. De Raad van State oordeelde reeds dat de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening in voldoende decretale mogelijkheden voorziet om het herstel in de oorspronkelijke toestand te vorderen (......). Verzoekende partij toont nergens in concreto aan, doch beweert slechts, waarom een herstelvordering niet de nodige doeltreffende rechtsmiddelen biedt om het aangevoerde vermeende nadeel ongedaan te maken.

Verzoekende partij stelt dan ook onterecht dat de mogelijkheid om een herstelvordering in te stellen na een vernietigingsarrest de beweerde gevolgen van de bestreden beslissingen niet zou kunnen ongedaan maken. Ook beton en asfalt kunnen worden verwijderd.

..."

De tweede, de vierde, de vierde, de vijfde, de zesde, de zevende en de achtste tussenkomende partijen bespreken net zoals de eerste tussenkomende partij elk nadeel afzonderlijk en zij voegen daar nog het volgende aan toe:

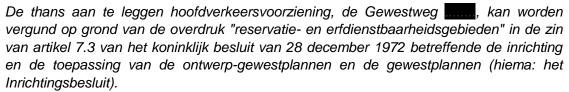
"

Verzoekende partij woont vlak naast de Ring rond Geel. Nu reeds een belangrijke verkeersader in de Kempen, die leidt naar de .... en die Geel via Kasterlee met Turnhout verbindt.

Deze Ringweg was reeds aanwezig toen verzoekende partij de betrokken hoeve kocht. De onmiddellijke omgeving van verzoekende partij wordt reeds gekenmerkt door de aanwezige gewestweg, zijnde de Ring rond Geel, en de gemeenteweg " en dus door weginfrastructuur. Bovendien heeft verzoekende partij op zijn eigen perceel verharding aangelegd naast zijn woning en stal. Dit is geen "ongeschonden open landschap", zoals verzoekende partij dit doet uitschijnen.

Eventuele nadelen t.g.v. de gewestweg vloeien voort uit het Gewestplan Turnhout en niet rechtstreeks uit de bestreden beslissing

De in de bestreden beslissing voorziene gewestweg - de - was reeds voorzien op het Gewestplan Turnhout zoals goedgekeurd bij K.B. van 30 september 1977 (B.S. 22 oktober 1977).

. . .

Aan de stal van verzoekende partij wordt niet geraakt. Ook blijft nog een gedeelte van de wei in eigendom over. Van een totale oppervlakte van woning en land van m² blijft nog m² over. Verzoekende partij stelt dus onterecht dat zij haar dieren zou moeten wegdoen en dat haar "ontspanningsmogelijkheid" en tuin zal verdwijnen.

Verzoekende partij stelt dat de aan te leggen wegenis achter de bestaande vergunde paardenstal van verzoeker loopt en dus op "enkele meters" van de woning van verzoekende partij en doorheen zijn weiland loopt.

. . .

De lokale aansluiting aan de ....., die wordt vergund in afwijking van de Gewestplanvoorschriften, met fietspad bevindt zich aan de uiterste kanten van de gronden van verzoekende partij. Tevens werd in groenbuffering voorzien op de plannen.

Verzoekende partij maakt in het verzoekschrift geen onderscheid tussen de nadelen die voortvloeien uit het tracé dat reeds voorzien is op het Gewestplan en eventuele nadelen die zouden voortvloeien uit de lokale aansluiting en fietspad. De uiteenzetting inzake de nadelen blijft dan ook te vaag om te kunnen worden aanvaard.

. . .

Ook houdt verzoekende partij geen enkele rekening met de voorziene groenbuffer en wordt op generlei wijze uiteengezet waarom de groenbuffer niet zou volstaan om eventuele nadelen te vermijden.

De voorziene wegenis loopt helemaal niet op "enkele meters" van de woning. De afstand tussen de woning en het onteigende deel t.h.v. is ruim 46m. Daar zal eerst een buffering worden voorzien, vervolgens het fietspad, weerom buffering, en pas daarachter de lokale ontsluiting. Hiermee is voldoende afstand en voldoende buffering voorzien. Uit plan blijkt duidelijk dat verder brede groenbuffers worden voorzien t.a.v. het fietspad en de lokale aansluiting die daarnaast en daarachter ligt, alsook t.a.v. de wegenis die op basis van het Gewestplantracé wordt aangelegd.

..."

De overige overwegingen van de tweede, de derde, de vierde, de vijfde, de zesde, de zevende en de achtste tussenkomende partijen inzake de geluidshinder, de overlast, de hinder door uitstoot van wagens, de impact op het woongenot, de visuele hinder en het moeilijk te herstellen karakter van de nadelen zijn gelijklopend aan de overwegingen van de eerste tussenkomende partij.

Tot slot zetten alle tussenkomende partijen in hun nota's tot tussenkomst uiteen dat het algemeen belang een hoogdringende oplossing vereist voor de uiteengezette problemen en een zeer belangrijk en disproportioneel groter nadeel zou lijden als de schorsing zou worden toegestaan. Zij vragen de Raad aldus om een belangenafweging te maken.

Beoordeling door de Raad

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever erop dat het begrip 'moeilijk te herstellen ernstig nadeel' eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat vermeld begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St.* VI. Parl, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627).

Dit betekent dat de Raad slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing zal overgaan op voorwaarde dat de verzoekende partij aantoont:

- a. dat zij bij een eventuele tenuitvoerlegging een persoonlijk ernstig nadeel zal ondervinden, wat inhoudt dat zij de aard en de omvang van het te verwachten nadeel in concreto dient aan te duiden:
- b. en dat dit nadeel moeilijk herstelbaar is.

Dit alles moet de verzoekende partij doen aan de hand van concrete feiten en gegevens opgenomen in het inleidend verzoekschrift en met de bij dat verzoekschrift gevoegde stukken. Met later bijgebrachte feiten of stukken, kan gelet op artikel 4.8.22 VCRO, géén rekening worden gehouden. Verklaringen ter zitting die geen steun vinden in de uiteenzetting in het inleidend verzoekschrift omtrent het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, kunnen evenmin dienend ingeroepen worden. Bovendien moet het aangevoerde ernstig nadeel een rechtstreekse oorzaak hebben in de bestreden beslissing.

Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, zoals vervat in artikel 4.8.13 VCRO, kan ook niet, minstens niet zonder meer gelijkgeschakeld worden met de in artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO bedoelde "rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen" die de verzoekende partij kan ondervinden ingevolge een vergunningsbeslissing en die de verzoekende partij desgevallend het rechtens vereiste belang bij de procedure verschaffen.

Volgende elementen roept de verzoekende partij in haar verzoekschrift in als zijnde de moeilijk te herstellen ernstige nadelen:

- verlies van rustig woongenot en aantasting van het leefklimaat
- belemmering van de toekomstplannen, de ontspanning en vrijetijdsbesteding
- · vermindering leefkwaliteit en toename gezondheidsrisico's
- hinder door verkeer en wegenis
- geluidshinder en overlast
- de investeringen in het aanleggen van de tuin en in de renovatie van de woning worden tenietgedaan
- het morele nadeel doordat geen enkele vorige stedenbouwkundige vergunning melding maakte van een dreigende onteigening

1.

Met de bestreden beslissing – de Kempense Noord-Zuidverbinding - wordt één van de 'missing-links' in het Vlaamse Wegennet tot stand gebracht, waarbij een degelijke verbinding verzekerd wordt tussen de Limburgse Kempen en Antwerpen en dit op het grondgebied van de gemeenten Westerlo, Kasterlee, Laakdal, Olen en de stad Geel. Met de bestreden beslissing wordt wegenisinfrastructuur vergund zodat een duurzame oplossing wordt voorzien voor de congestieproblemen op de met en de verbetering van de verkeersveiligheid rond het

op- en afrittencomplex van de dorpskernen uit het oog te verliezen.

Ter hoogte van het kruispunt vormt zich momenteel een 'bottle-neck' in het Geelse wegennet. De capaciteit van de kruising is onvoldoende om het huidige aanbod aan verkeer te verwerken. Dit is toe te schrijven aan de gebrekkige vormgeving van de kruising en meer bepaald de ontoereikende voorsorteerstroken alsook het feit dat lokale wegen aantakken op de parallel aan de huidige vormgeving van de kruising en meer bepaald de ontoereikende voorsorteerstroken alsook het feit dat lokale wegen aantakken op de parallel aan de huidige voor lokaal verkeer gemaakt. De gemeenteweg voor lokaal verkeer gemaakt. De gemeenteweg van de verzoekende partij bevindt zich tussen de nieuw aan te leggen en de ontsluitingsweg naar de gemeenteweg

2.

De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing geen onteigeningsmachtiging inhoudt voor enig perceel van de verzoekende partij.

Uit de door de eerste tussenkomende partij medegedeelde stukken blijkt dat er op 29 juni 2010 een onteigeningsbesluit werd afgeleverd op grond van de bepalingen van de wet van 26 juli 1962 betreffende de rechtspleging bij hoogdringende omstandigheden, en dat dit onteigeningsbesluit door de Vrederechter van het kanton Geel op 7 februari 2011 reeds op wettigheid werd getoetst zodat op heden de verzoekende partij als onteigend dient beschouwd te worden voor de op het onteigeningsplan aangeduide inname van gronden.

Uit het door de eerste tussenkomende partij opgenomen onteigeningsplan – wat door de verzoekende partij niet tegengesproken wordt – blijkt dat zowel de woning als de paardenstal volledig gevrijwaard blijven van onteigening.

In zoverre de verzoekende partij enig moeilijk te herstellen ernstig nadeel afleidt uit de gevolgen van de onteigening, dient de Raad vast te stellen dat dit nadeel geen causaal verband heeft met de bestreden beslissing zelf, aangezien de onteigeningsmachtiging niet in de bestreden beslissing vervat zat.

3. In zoverre de verzoekende partij de moeilijk te herstellen nadelen rechtstreeks afleidt uit de aanleg van de zelf en daarmee alludeert op haar middel waarbij zij stelt dat de reservatiestrook van het gewestplan reeds was opgeheven, ten bewijze waarvan zij verwijst naar de haar verleende stedenbouwkundige vergunningen, dient de Raad vast te stellen dat dit op zich niet kan worden beschouwd als een nadeel in de zin van artikel 4.8.13 VCRO maar als een argument dat betrekking heeft op de eventuele onwettigheid van de bestreden beslissing. De mogelijke onwettigheid van de bestreden beslissing, ongeacht de aard van die onwettigheid, levert met andere woorden op zich geen nadeel op voor de verzoekende partij dat voldoende ernstig is om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te verantwoorden.

Hetzelfde dient gesteld te worden met betrekking tot de argumenten die de verzoekende partij gebruikt ter staving van het door haar geclaimde nadeel met betrekking tot de ingeroepen schendingen van het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel. Er zou haar in voorgaande stedenbouwkundige vergunningen nooit gewezen zijn op een onteigeningsdreiging en de afdeling Wegen en Verkeer heeft steeds een gunstig advies verleend. De door de verzoekende partij in dat kader ingeroepen morele schade mist dan ook ieder causaal verband.

4.

De verzoekende partij roept in dat de door haar gedane investeringen in het aanleggen van de tuin en in de renovatie van de woning teniet zullen worden gedaan indien de bestreden beslissing wordt uitgevoerd. Naar het oordeel van de Raad zijn deze nadelen niet ernstig in te roepen. Vooreerst worden deze nadelen opgevangen, ofwel door de onteigeningsvergoeding en zoniet dient de Raad vast te stellen dat dit een zuiver financieel nadeel is dat principieel herstelbaar is. De verzoekende partij toont desbetreffend het tegendeel niet aan.

5.

De verzoekende partij voegt een aantal foto's aan haar verzoekschrift toe waaruit het rustig woongenot en de aantasting van het leefklimaat moeten blijken. Op deze foto's is onder meer de gerenoveerde woning van de verzoekende partij te zien en de tuin met de paardenstalling. De verzoekende partij verduidelijkt verder in haar verzoekschrift, aan de hand van een luchtfoto, hoe haar perceel gelegen is ten opzichte van de werken die middels de bestreden beslissing vergund worden. De verzoekende partij stelt aldus dat haar rustig woongenot en leefklimaat verloren zullen gaan door het verlies van het open en groen landschappelijk uitzicht.

De Raad stelt, samen met de tussenkomende partijen, evenwel vast dat de verzoekende partij op dit ogenblik reeds vlak naast de Gewestweg (Ring rond Geel) en aan de gemeenteweg woont en dat haar uitzicht en leefklimaat dus nu ook al verstoord zijn. Er is dus, in tegenstelling tot wat de verzoekende partij stelt, geen sprake van een open en ongeschonden landschap. De verzoekende partij brengt ook geen enkel stuk bij van de positionering van haar woning en het uitzicht dat zij momenteel geniet vanuit de tuin en vanuit de woning op de projectplaats. De Raad kan dus niet nagaan in welke mate er sprake zal zijn van enige ernstige visuele hinder die de verzoekende partij meent te ondervinden.

De Raad wenst hier ook op te merken dat de bestreden beslissing voorziet in een bufferzone met verschillende soorten beplanting zodat het zicht op de wegenis sowieso beperkt wordt. De Raad merkt op dat dit duidelijk blijkt uit de stedenbouwkundige plannen.

De Raad stelt dan ook vast dat de aantasting van het rustig woongenot en het leefklimaat geen ernstig nadeel uitmaakt in hoofde van de verzoekende partij, zeker nu het vaststaat dat de woning van de verzoekende partij reeds paalt aan de Gewestweg , zijnde de Ring rond Geel, zodat het begrip rustig woongenot zeer relatief is en er geen sprake is van een open, groen en ongeschonden landschap. De keuze om te komen wonen in een hoek gevormd door wegenisinfrastructuur, lag bij de aankoop volledig bij de verzoekende partij.

6.

De verzoekende partij meent verder dat haar toekomstplannen, haar ontspanning en haar vrijetijdsbesteding onmogelijk zullen worden doordat haar tuin voor een deel onteigend wordt, waardoor zij haar paarden zal moeten weg doen.

Reeds eerder heeft de Raad er op gewezen dat de gevolgen van de onteigening niet in rechtstreeks causaal verband staan met de bestreden beslissing.

Voor zover het houden van paarden inderdaad niet meer mogelijk zou zijn, een vaststelling waaraan de Raad twijfelt aangezien de paardenstal gevrijwaard blijft en er naar het inzien van de Raad nog voldoende gras- en weiland overblijft, dan is dit een gevolgschade van de onteigening en niet rechtstreeks van de bestreden beslissing.

Deze ingeroepen nadelen missen dan ook ieder causaal verband, minstens wordt niet aangetoond dat de verzoekende partij door de bestreden beslissing niet meer van zijn resterende

eigendom (nog m²) zou kunnen genieten op een redelijke wijze en dit in afweging van de daar tegenoverstaande grotere belangen van verkeersveiligheid en mobiliteitsproblematiek. De Raad heeft er trouwens het raden naar wat de toekomstplannen van de verzoekende partij ook zouden mogen zijn. Het ingeroepen nadeel is naar het oordeel van de Raad niet voldoende ernstig.

Aanvullend op het voorgaande stelt de verzoekende partij dat haar rustig en ongestoord woongenot zal verdwijnen nu de rakelings langs haar woning zal passeren én doordat de verbindingsweg tussen de remember op 'enkele meters' van haar woning wordt ingeplant. De verzoekende partij verwijst evenwel naar geen enkel stedenbouwkundig plan om haar beweringen te staven.

De Raad stelt, na onderzoek van verschillende stedenbouwkundige plannen, vast dat de nieuw aan te leggen weg niet rakelings langs de woning van de verzoekende partij zal passeren. De wordt aangelegd (op de in overdruk gezette reservatiestrook) en volgt de tuin van de verzoekende partij maar aangezien de woning is ingeplant aan de straatkant van aangeziel de niet 'rakelings' langs zijn woning passeren. Er wordt ook voorzien in een bufferzone, bestaande uit gras en bomen, tussen de tuin van de verzoekende partij en de Raad dient te concluderen dat de aangelegd.

Enkel de nieuw aan te leggen aansluitingsweg en het fietspad doorkruisen de eigendom van de verzoekende partij en daarvoor werd de verzoekende partij onteigend.

Samen met de tussenkomende partijen stelt de Raad vast dat de verzoekende partij overdrijft wanneer zij meent dat de verbindingsweg op enkele meters van haar woning komt te liggen. De afstand tussen de woning en het onteigende deel ter hoogte van bedraagt volgens de tussenkomende partijen 46 meter, wat ook kan afgeleid worden uit de schaal van de voorliggende plannen en dit wordt door de verzoekende partij niet betwist. Op de plannen is te zien dat ook hier in een voldoende buffering wordt voorzien. Zo zal eerst in een groenbuffer worden voorzien, dan wordt er een fietspad aangelegd en dan wordt weer in een groenbuffer voorzien

De Raad kan dus enkel vast stellen dat de verbindingsweg tussen de meters' van de verzoekende partij wordt ingeplant.

De Raad stelt, gelet op het voorgaande, vast dat de verzoekende partij niet op een correcte en duidelijke manier uiteenzet dat haar rustig en ongestoord woongenot zal verdwijnen. Dit nadeel is dan ook niet ernstig.

R

In zoverre de verzoekende partij stelt dat haar levenskwaliteit zal verminderen en dat er een toename zal zijn van de gezondheidsrisico's dient de Raad, samen met de tussenkomende partijen, vast te stellen dat de verzoekende partij hiervoor geen enkel stuk, zoals bijvoorbeeld een studie over de mogelijke toename van de hoeveelheid fijn stof, voorlegt aan de Raad waaruit de ernst van dit nadeel zou blijken. De mogelijke vermindering van de levenskwaliteit en de mogelijke toename van de gezondheidsrisico's vinden bovendien hun oorzaak niet in de bestreden beslissing zelf, zijnde de aanleg van de wegenisinfrastructuur. Eventuele tijdelijke hinder tijdens de duur der werken wordt niet aanvaard als een ernstig nadeel en hoort gewoon bij het uitvoeren van grote infrastructuurwerken.

De werken die zullen worden uitgevoerd ingevolge de bestreden beslissing brengen geen verhoogde gezondheidsrisico's met zich mee, wat blijkt uit de MER. De verzoekende partij voert geen kritiek op de in het MER naar voor gebrachte milderende maatregelen noch tegen de in de

bestreden beslissing opgenomen vergunningsvoorwaarden met betrekking tot de weerslag op het leefklimaat en de hinder voor omwonenden.

Het noodzakelijke causaal verband ontbreekt zodat er geen sprake is van enig moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

9. De verzoekende partij roept als volgend moeilijk te herstellen ernstig nadeel in dat zij hinder zal ondervinden door de wegenis en het verkeer, omdat de aanvaardbare norm van het aantal verkeersbewegingen zal worden overschreden.

De Raad wenst op te merken dat de verzoekende partij geen enkel stuk voorlegt aangaande wat dan wel de aanvaardbare norm zou zijn voor het aantal verkeersbewegingen in de door haar bewoonde zone. Bovendien dient rekening gehouden te worden met het feit dat de aanleg van de de huidige de king rond Geel vervangt en dat de huidige louter zal dienen voor lokaal verkeer. De verzoekende partij zal dus, tevens dankzij de milderende maatregelen die met de aanleg van de gepaard gaan (geluidsreducerende maatregelen zoals het plaatsen van geluidsschermen, het oprichten van bermen en het gebruiken van 2-laags beton of extra geluidswerend beton), wellicht minder hinder ondervinden van het doorgaand verkeer.

De Raad dient dus vast te stellen dat de verzoekende partij nalaat om enig stuk bij te brengen dat de Raad toelaat om de ernst van dit nadeel te onderzoeken, meer in het bijzonder wat betreft de aansluitingsweg van de , nu dit slechts een aftakkingsweg is die ten overstaan van haar eigendom voldoende gebufferd wordt.

10.

De Raad stelt vast dat de nadelen die de verzoekende partij ingevolge de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing zal lijden, niet voldoende ernstig zijn om tot schorsing over te gaan.

Bovendien stelt de Raad vast dat de verzoekende partij met ongenoegen aankijkt tegen de toekomstige nieuwe wegenisinfrastructuur, die nochtans ten behoeve van iedereen dringend noodzakelijk is om de dringende mobiliteitsproblematiek van de Kempische Noord-Zuidverbinding aan te pakken, waarbij de verkeersveiligheid en verkeersleefbaarheid zwaarder doorweegt dan de hinder en de nadelen die de verzoekende partij zou kunnen ondervinden.

De Raad wenst hierbij op te merken dat het gehele project aan een MER werd onderworpen waarin de verschillende hinderaspecten werden onderzocht en waarin milderende maatregelen werden voorgesteld.

De Raad beschouwt de ingeroepen hinder en nadelen dan ook als niet voldoende ernstig en verwerpt ze.

Deze vaststelling impliceert dat een onderzoek naar het mogelijks moeilijk te herstellen karakter van de ingeroepen nadelen niet langer relevant is.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.13 VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan geschorst worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Redenen die de schorsing rechtvaardigen

Aangezien in het vorige onderdeel werd vastgesteld dat de verzoekende partij niet voldoende aannemelijk maakt dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek van de redenen die de schorsing van de bestreden beslissing kunnen rechtvaardigen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

- 1. De vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wordt verworpen.
- 2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing ten gronde.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 4 oktober 2011, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, tweede kamer, samengesteld uit:

Hilde LIEVENS, voorzitter van de tweede kamer,

met bijstand van

Katrien VISSERS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier, De voorzitter van de tweede kamer,

Katrien VISSERS Hilde LIEVENS